

det Spørgsmaal til mig, hvorvidt Fastsættelsen af Lønningerne skal kunne forandres ved de Revisioner, som skulle finde Sted hvert 10de Aar, eller hvorvidt de endogsaa skulde kunne forandres, saa snart det blev nødvendigt at ansætte en ny Lærer. Derpaa indeholder Loven og dens Motiver i Virkeligheden tilstrækkeligt Svar, thi det er udtrykkelig bestemt, at de Udgifter, der af Kommunerne udredes, skulle være tilstrækkelige til den Del af Udgifterne, som Kommunerne skulle udrede til de nuværende Lærere og til de Lærere, der skulle ansættes første Gang i Henhold til denne Lov, og altsaa er det saaledes, at for saa vidt det bliver nødvendigt at ansætte ny Lærere paa Grund af Bestemmelserne om Skolebørnenes Antal, skulle de Udgifter, Kommunen nu har, strække til, ikke blot til dens Andel i Udgifterne til de nuværende Lærere, men ogsaa til dens Andel i Udgifterne til de ny Lærere, der skulle ansættes første Gang vel at mærke. Naar det derimod bliver nødvendigt at ansætte ny Lærere, efter at Skoleloven er gennemført, kan der ikke ske en saadan Forandring. At man nu lige med et skulde forandre den, vilde ogsaa være i Strid med hele den tidligere Lovgivning, og det er ogsaa i Strid med det, som nu er gennemført. Thi det er udtrykkelig sagt i Motiverne, at den eneste Lettelse, Kommunerne i saa Henseende ville faa ved Loven, er den, at Begyndelseslønnen nu kan sættes lavere, end den kunde efter den tidligere Bestemmelse. Jeg ser mig saaledes i Stand til at svare det ærede Medlem paa dette Punkt ligefrem ud fra Skoleloven og dens Motivens Ord.

Saa har det ærede Medlem fremdeles rettet et Spørgsmaal til mig med Hensyn til de 4 Aars Tjenestetid, og han gjorde mig opmærksom paa, at der vilde fremkomme en Vanskelighed, naar der ifølge den ny Lov nu skal ansættes en hel Del ny Lærere, fordi man saa ikke vilde have det fornødne Antal Ansøgere. Jeg vil der gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Antal ny Lærere, der vil blive ansat efter den ny Lov, vil aldeles overvejende blive Andenlærere, og for dem gælder Bestemmelsen om de 4 Aar ikke; for dem gælder kun Bestemmelsen om det ene Aar. For øvrigt skal jeg sige, at for saa vidt det skulde vise sig, at der ved Embedsledighed ikke meldte sig Ansøgere, som fyldestgjorde Lovens Bestemmelser, og det altsaa blev nødvendigt at indstille en Mand, som ikke havde de 4 Aars Tjeneste, skal, i alt Fald saa længe jeg har med den Sag

at gøre, Ministeriet altid stille sig saaledes, at Indstillingen af den Grund ikke skal blive kasseret, men jeg skal være villig til i saa Tilfælde, naar Nødvendigheden derfor foreligger, at konstituere den Mand, som under disse Omstændigheder af vedkommende Sogneraad og Skoledirektion er anset som den, der bør konstitueres, og han kan saa være konstitueret, indtil han har faaet disse 4 Aar. Jeg vil ikke anse det for heldigt nu at fastsætte, at dette overlades til Sogneraadets og Skoledirektionens Afgørelse for at undgaa Stridigheder. Jeg anser det for at være det bedste, naar et saadant Forhold foreligger, at Sagen indsendes til Ministeriet, og jeg har tidligere udtalt et Ønske om, at Beboerne selv kom til at vælge deres Lærer, saa den Sag skulle vi nok komme over.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om det ikke var ønskeligt, om man i Fremtiden indrettede sig saaledes, at alle ny Lærere vare konstituerede et Aar, forinden de fik fast Ansættelse, for at Beboerne kunde gøre sig bekendt med dem og se, om de kunde være tjent med dem. Straks da det ærede Medlem fremsatte denne Tanke, syntes jeg, der var noget deri, der tiltalte mig. Ved de lærde Skoler er Forholdet jo ogsaa saaledes, at Lærerne ere konstituerede et Aar, inden de blive fast ansatte. Ved nærmere Overvejelse kom jeg dog til det Resultat, at der var store Vanskeligheder derved. Med Hensyn til Lærerne i Købstæderne er Reglen vel den, at de konstitueres et Aar, inden de rykke op, men der er Forholdet det, at man begynder som Yngstelærer og saa rykker op, men paa Landet ville Vanskelighederne komme frem. Thi det vilde jo egentlig medføre, at ingen Lærer, som har faaet et fast Embede, kunde være tjent med at søge et andet Sted hen, thi naar han skulde give Afkald paa sin faste Ansættelse og dermed følgende Pensionsret og træde ind som konstitueret Lærer med den Risiko at kunne blive vraget, inden Aaret er omme, vil han ikke kunne være tjent med at søge andetsteds hen. Det kunde heller ikke gøres uden en Tilføjelse til Loven, og jeg vilde anse det for uheldigt allerede i Aar at fremkomme med et Forslag om en saadan Tilføjelse. Jeg tror ogsaa, at denne Sag vil være forbunden med saa store Vanskeligheder, at det vil være bedst i alt Fald foreløbig ikke at gøre noget Skridt i saa Henseende. Det vil nemlig ikke blot medføre, at Skolelærerne ikke kunne være tjente med at søge bort, men at Kommunerne idelig vilde komme i den Vanske-